

# Protokoll årsmøte 2023

## Årsmøte i Bivdu lørdag 9. september 2023

Sted: Lakselv Hotell.

Fra styret møtte: Inge Arne Eriksen, Trond-Einar Karlsen, Olav Nordstrand, Stein Mauseth, Britt Irene Ring, Peder Jenssen, Svanhild Andersen.

I tillegg hadde møtet fem deltakere.

I møteinnkallingen til årsmøtet var det annonsert at det også var anledning å delta på årsmøtet digitalt på Teams. Dette lot seg dessverre ikke gjøre av tekniske årsaker, noe som medførte at 12 forhåndspåmeldte personer ikke fikk delta.

### 01/23 Godkjenning av innkalling

Enstemmig godkjent.

### 02/23 Valg av møteleder, sekretær og to representanter til å underskrive protokoll

Møteleder: Inge Arne Eriksen

Sekretær: Svanhild Andersen

Representanter til å underskrive protokollen: Edvard Mikalsen og Knut Arild

Enstemmig.

### 03/23 Styrets årsberetning

Årsberetning ble presentert av Inge Arne Eriksen.

Vedtak: Årsmøtet godkjenner framlagt årsberetning. Enstemmig.

Nytt styre oppfordres til å følge opp innspill om å foreslå prosjekt for Mearrasiida om produksjon og bøting av laksenøter.

### 04/23 Tilbakeføring av saltvannsfiskeretten til befolkningen i samiske områder.

Inge Arne presenterte bakgrunn for oppstart av sak om tilbakeføring av saltvannsfiskeretten til befolkningen i samiske områder.

Forslag til vedtak:

1. *Årsmøtet i Bivdu anerkjenner befolkningen i sjøsamiske områder sin hevdvunnen rett til saltvannsfiske som er opparbeidet gjennom alders tids bruk, kultur og hevd som må anerkjennes og respekteres også i h.h.t. urfolksretten, og ligge til grunn for all lovgivning og offentlig forvaltning i Norge.*
2. *Årsmøtet ber styret om å bringe på det rene (undersøke) om befolkningens rett til fiske i havet i sjøsamiske områder følges opp på en god måte av lovgiver og i forvaltning, i henhold til de ovennevnte rettsprinsippene.*
3. *Årsmøtet ber styret legge frem utredningen (i punkt 2) for et seinere årsmøte, slik at medlemmene kan ta stilling til om det er grunnlag for Bivdu – som representant for fiskeribefolkningen i sjøsamiske områder – å reise sak mot staten v/ Nærings- og Fiskeridepartementet, for å få slått fast retten til fiske og tilbakeføre befolkningens hevdvunne rettigheter til saltvannsfiske i samiske områder – slik det i sin tid ble konkludert med av Kystfiskeutvalget.*

Vedtak: Forslaget ble enstemmig vedtatt.

### **05/23 Regnskap 2022**

Regnskap for 2022 ble presentert av Trond-Einar Karlsen.

Vedtak: Årsmøtet godkjenner fremlagt regnskap. Styret får fullmakt å godkjenne Bivdus regnskap med for 2022 med revisors godkjennelse.

### **06/23 Budsjett 2023**

Forslag til og orientering om budsjett ble lagt fra av Inge Arne og Trond-Einar.

Vedtak: Årsmøtet godkjenner fremlagte budsjett som Bivdus budsjett for 2023-24 (kommende årsmøteperiode). Enstemmig.

### **07/23 Fastsettelse av medlemskontingent for 2023**

Vedtak: Dagens kontingent videreføres. Enstemmig.

### **08/23 Innkomne saker**

Ingen innkomne saker.

### **09/23 Valg**

Valgkomiteens innstilling v/ Pål Jensen:

Leder: Inge Arne Eriksen, Alta (gjenvalg)

Sekretær: Benedicte Karlsen (velges for 1 år)

Kasserer: Trond Einar Karlsen, Storekorsnes (ikke på valg)

Styremedlem: Olav Nordstrand, Skjånes (gjenvalg)

Styremedlem: Stein Mauseth, Kjøllefjord (gjenvalg)

Styremedlem: Britt Irene Ring, Smørfjord (ikke på valg)

Styremedlem: Peder Jenssen Bekkarfjord (ikke på valg)

Styremedlem: Leif Gunnar Pettersen, Skjånes (ikke på valg)

Valgkomiteens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Årsmøtet går inn for at styret konstituerer seg selv, med nestleder.

Møtet avsluttet kl. 16.00

Edvard Mikalsen



Knut Arild



E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

## Bivdu

Styret



### INNKALLING TIL ÅRSMØTE 2023

Herved innkalles det til årsmøte i Bivdu **lørdag 9. september kl. 12:00 – 15.00** på Lakselv Hotell, Lakselv.

Kl. 12:00 – 12-50 Lunsj

Kl. 13:00 – ca. 15:00 Årsmøtet

#### Saker til behandling:

- 01/23 Godkjenning av innkalling
- 02/23 Valg av:
  - i. Møteleder
  - ii. Sekretær
  - iii. 2 representanter til å underskrive protokollen
- 03/23 Styrets årsberetning
- 04/23 Tilbakeføring av saltvannsfiskeretten til befolkningen i samiske områder.
- 05/23 Regnskap 2022
- 06/23 Budsjett 2023
- 07/23 Fastsettelse av medlemskontingent for 2023
- 08/23 Innkomne saker
- 09/23 Valg

Saker som ønskes tatt opp på årsmøtet må være styreleder Inge Arne Eriksen i hende, senest 1 uke før årsmøtet, til e-postadresse: [inge@bivdu.com](mailto:inge@bivdu.com).

Det tas sikte på å gjennomføre årsmøtet både som et fysisk møte, men også med deltakelse på nett (teams).

På grunn av servering og mulig nettløsning ønsker styret, at de som vil delta gir beskjed om dette til kasserer Trond-Einar Karlsen tel. 482 18 402 mail: [trond.einar.karlsen@gmail.com](mailto:trond.einar.karlsen@gmail.com)

De som ønsker å tegne seg som medlem i Bivdu før årsmøtet kan registrere seg som medlem på vår nettside: <https://bivdu.no>.

Hilsen styret v/Inge Arne Eriksen, leder.

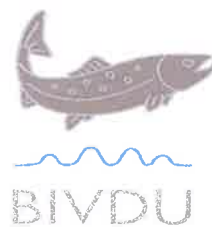
Leder: [inge@bivdu.no](mailto:inge@bivdu.no)

mobil: 915 20 202

side 1

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA



## Årsberetning 2023 – Sak 03/2023

Bivdu er en selvstendig og politisk uavhengig fagorganisasjon for fjord – og kystfiskere i Norge, der fiskere gjennom - sitt medlemskap - får mulighet til å påvirke retten til fiske og arealspørsmål gjennom Bivdus rett til konsultasjon med statlige-, fylkeskommunale- og kommunale myndigheter.

Bivdu er en ideell og politisk uavhengig landsdekkende næringsorganisasjon, som har som mål å ivareta fiskeriinteressene til alle som bor i sjøsamiske områder<sup>1</sup>, ut fra befolkningens og samers sedvanemessige alder tids bruk til fiske i sine nærområder (jf. SP 27).

Bivdu er registrert i Brønnøysundregistret og har organisasjonsnummer 992 876 875.

Bivdu har ingen fast ansatte. Arbeidsoppgavene i organisasjonen utføres i hovedsak som dugnad av leder og styret, mens det i enkelte tilfeller og prosjekter blir bruk innleid arbeidskraft/ kompetanse på de ulike fagområder.

I perioden etter siste årsmøte på Tanabru den 10. september 2022 har Bivdus styre bestått av:

*Leder: Inge Arne Eriksen, Alta*

*Nestleder: Bjarne H. Johansen, Tana<sup>2</sup>*

*Sekretær: Svanhild Andersen, Alta<sup>3</sup>*

*Kasserer: Trond Einar Karlsen, Storekorsnes*

*Styremedlem: Olav Nordstrand, Skjånes*

*Styremedlem: Stein Mauseth, Kjøllefjord*

*Styremedlem: Britt Irene Ring, Smørfjord*

*Styremedlem: Peder Jenssen Bekkarfjord*

*Styremedlem: Leif Gunnar Pettersen, Skjånes*

<sup>1</sup> Bivdu anser sjøsamiske områder fra å gå fra grensen mot Russland og ned til Trondheimsfjorden.

<sup>2</sup> Den 13. juni 2023 mottok styret følgende melding fra nestleder Bjarne H. Johansen: *Jeg ber herved om å bli fritatt for alle verv i Bivdu, Styrerepresentant/ nestleder. Vil også takke for tilliten jeg har hatt hos medlemmene.*

<sup>3</sup> Den 1. september 2023 mottok styreleder følgende melding fra sekretær Svanhild Andersen: *Som jeg har signalisert på et styremøte, har jeg dessverre ikke anledning til å fortsette som styremedlem med sekretærfunksjon i Bivdu. Dette skyldes diverse prosjekter som må ferdigstilles.*

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

## Medlemmer

Det som forutsettes er at du som medlem i Bivdu slutter opp om Bivdus målsetting om å ivareta befolkningens og fiskenes rettigheter i sjøsamiske områder (jf. Bivdus vedtekter).

De som kan være medlemmer i Bivdu er:

- Fiskere registret i fiskermanntallet på blad A <sup>4</sup>
- Fiskere registret i fiskermanntallet på blad B <sup>5</sup>
- Sjølaksefiskere
- Personer som driver eller har drevet, et kulturbasert fiske/fritidsfiske i sjø.

Bivdu har per august 2023, 105 medlemmer, hvor ca. 20 % er fiskere registret på blad A, 40 % registrert på blad B, ca. 25 % driver sjølaksefiske og ca. 15 % driver - eller har drevet - et kulturbasert fiske/fritidsfiske i sjø. Av innmeldingene ser vi at de fleste medlemmene er aktive fiskere, registrert på blad A og B i fiskerimantallet.

Ifølge våre medlemslisten ser vi at andelen sjølaksefiskere har gått drastisk tilbake. Styret har fått signaler om at «så lengre fiskeforbudet er gjeldende i Tanaområdet og fisketid eller er minimal, så ønsker mange sjølaksefisker ikke å betale medlemskap ettersom de ikke får noe igjen for sitt bidrag. Styret er svært bekymret over en slike tilbakemeldinger, men har nå stevnet staten i det håp om å få tilbake retten til å drive et nærings- og kulturbasert sjølaksefiske slik det gjennom all tid har vært drevet.

## Konsultasjoner

Bivdu har som mål om å ivareta medlemmenes rett til fiske (rettighetshavere), noe som også er hjemlet i Deltakerloven § 21, siste ledd. Når det gjelder fiske etter laks så har sjølaksefiskerne lovfestet rett til fiske (rettighetshavere) med hjemmel i Innlandsfiskeloven (lakseloven).

I juni 2021 vedtok Stortinget<sup>6</sup> å gi Sametinget og andre representanter for berørte samiske interesser, konsultasjonsrett med statlige, fylkeskommunale og kommunale myndigheter i alle saker som angår eller kan påvirke samens interesser.

Konsultasjonsretten fører til at Bivdu får innsyn og informasjon i aktuelle og pågående saker som omhandler fiskeri og samfunnsutvikling som vil eller kan påvirke fiskernes hverdag og drift. Når Bivdu ikke får gjennomført konsultasjoner, slik loven tilsier så medfører det at Bivdu ikke får mulighet til å ivareta fiskernes og befolkningen interesser i sjøsamiske områder, slik Stortinget ønsket og intensjon var da Sameloven i 2021 ble forandret og vedtatt.

Bivdu fulgte opp Stortingets forandring av Sameloven ved å kreve konsultasjon med Nærings- og Fiskeridepartementet i Oslo, Fiskeridirektoratet i Bergen Klima- og Miljødepartementet i Oslo og Miljødirektoratet i Trondheim. To av disse instansene fulgt opp Bivdus krav om konsultasjon, mens Nærings- og Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet har vist særdeles liten, eller ingen

---

<sup>4</sup> Og <sup>2</sup> Mange av disse fiskerne fisker også laks i sjø som de også har rett til.

<sup>6</sup> Sameloven nr. 56 av 1987 ble det gjort endringer i 11.06.2021 i § 4.2 *Konsultasjoner*.

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

forståelse for Bivdus krav. Og de holder ennå på – etter ca. 2 ½ års saksbehandling - å vurdere om Bivdu virkelig representerer samiske interesser nok til å innfri retten til konsultasjon.

I april 2022 sende Bivdu ut et informasjonsbrev til fylkeskommunene og Statsforvalterne i nord, samt 32 kommunene i Nord - Norge - de områdene der retten til fiske for fartøy under 11 meter, jf. Deltakerloven § 21, siste ledd er gjeldende - og gjorde dem oppmerksom på at deres fiskere med båter under 11 meter er rettighetshavere. Denne retten gjelder også rett til fiskeområder og at kommunene i sitt planverk beskriver og hensyntar disse rettighetshaverne i bruk av sjøareal. I sjølaksefiske har også sjølaksefiskerne lovfestede rettigheter som må beskrives og hensyntas i kommunenes planverk (jf. Lakseloven).

Disse rettighetene må ikke krenkes ved etablering av ny aktivitet i sjøsamiske områder.

### Arealsaker i kommuner og fylkeskommuner - konsultasjon

Bivdu har i perioden 2022-2023 gjennomført samtale- og konsultasjonsprosesser med ulike kommuner og fylkeskommuner som følge av kommunenes revidering av sine arealplaner/kystsoneplaner i sjøsamiske områder. Erfaringer fra disse konsultasjonene er at dette arbeidet båndlegger store deler av Bivdus adm. ressurser, noe som må tas høyde for i Bivdus budsjetter. Konsultasjonene med kommunene dreier seg som regel om rullering av arealplan /kystsoneplan, ettersom kommunene ønsker å følge opp sentralmyndighetenes ønske om en kraftig økning (5-dobling) av oppdrettsvolumet i Nord-Norge.

I Bivdus gjennomføring av konsultasjoner legger vi til grunn at kommunene gjennom sitt planverk (eks. arealplan) synliggjør og beskriver innbyggernes og fiskernes rettigheter til fiske (marin og anadrom) og hvordan disse rettighetene belegger sjøareal. Bivdu har gjennom sine konsultasjoner brakt i erfaring at:

*«Ingen av kommunene har beskrevet eller hensyntatt fiskenes rettighetshavere til bruk av sine fiskeområder til marint fiske (jf. deltakerloven § 21, siste ledd og Finnmarkslovens § 29) og sjølaksefiske (Jf. Innlandsfiskeoven (Lakseloven))»*

Dette er ganske spesielt ovenfor rettighetshavere i sjø, og vil i praksis si at kommunene og fylkeskommunene ikke hensyntar innbyggernes lovfestede rettigheter til fiske (marin og anadrom). For når kommunen ikke nevner noe om disse rettighetene i sitt planverk så er disse rettighetene blitt «usynlig» i saksbehandlingen, samt at grunnlaget for Bivdus konsultasjoner er borte. Bivdu har tatt opp denne problemstillingen med samtlige kommuner og fylkeskommuner som er lovpålagt å konsultere med bakgrunn i kommunenes planverk (eks. arealplaner), uten at forholdene har blitt bedret.

Bivdus bruk av ressurser på slike konsultasjoner er betydelig da dette er en følge av kommunenes tilrettelegging og gjennomføring av en statlig politikk i Nord-Norge der oppdrett skal mangedobles på kort sikt. Bivdu som ikke har inndekning i sine budsjetter for slikt arbeid og kommunenes manglende beskrivelse av fiskernes rettigheter - hemmer og umuliggjør Bivdus ivaretagelse av samiske interesser i sjøområdene i nord. Bivdu har varslet kommunene om at de (eller utbygger) må dekke Bivdus kostnadene i sin helhet i disse prosessene, men vi har ennå ikke fått noen positiv tilbakemelding på dette.

Det nye styret i Bivdu følger opp saken om konsultasjoner.

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

### Bivdu - stevning av staten ved Klima- og Miljødepartementet i sjølaksefisket

Bivdu har siden år 2017 arbeidet med å synliggjøre forvaltningens forskjellsbehandling av gjennomførte fredningstiltak i sjølaksefiske og i fiske etter laks i elv. Sjølaksefiskerne har over år merket seg at reguleringene i sjø og elv er svært ulik selv om forvaltningens mål og argumentasjon for regulering av bestanden var den samme, nemlig å bygges opp laksebestanden (-ene).

Området som her er valgt ut, er fiske etter laks i Tanafjorden og i Tanavassdraget. I elvefisket har all laks (100 %) tilhørighet i Tanavassdraget, men i sjø er det ca 70 % av laks som fangstes som har denne tilhørigheten. Resten av fangsten (ca. 30 %) tilhører andre elver.

Bivdu har gjentatte ganger overfor både Klima- og Miljødirektoratet og Miljødirektoratet, i sine høringssvar til foreslått regulering av sjølaksefisket, tatt opp spørsmålet om byrdefordeling i reguleringene av laksefiske i elv og sjø. Bivdu har aldri fått noen svar på hvorfor sjølaksefisket stadig må reguleres mens elvefiske fortsetter omtrent slik som før. Denne forskjellsbehandlingen har i dag resultert i at store områder i Norge har forbud eller svært strenge reguleringer i sjølaksefiske, mens fiske i elvene fortsetter som før med samme fisketid. Resultatet av en slik forskjellsbehandling gjør også at det er svært vanskelig å drive et lønnsomt sjølaksefiske.

For å ivareta rettighetene til sjølaksefiskerne avleverte Bivdu en stevning av staten v/Klima- og Miljødepartementet til Oslo Tingrett den 16.08.2023. Oslo Tingrett har pålagt Klima- og Miljødep. å gi tilsvar i saken innen 11. september 2023, men har nå fått utsettelse med sin besvarelse til 2. oktober d.å. (stevningen kan leses på Bivdus nettside: <http://Bivdu.no/>)

Det nye styret i Bivdu følger opp saken.

### Fjordfiskerinemnda

Den 19. oktober 2021 oversender Bivdu en henvendelse til Nærings- og Fiskeridepartementet og Sametinget om at Bivdu – som representant for rettighetshaveren til sjøfiske<sup>7</sup> og til sjølaksefiskerne<sup>8</sup> i sjøsamiske områder – må få fast representasjon i Fjordfiskerinemnda (jf. styres. 10/21):

*A) Bivdu skal som sjøsamisk fiskeriorganisasjon ha en fast plass i Fjordfiskerinemnda.*

*B) Bivdu skal konsulteres og være med i utredning og utarbeidelse av nytt mandat som Fiskeridepartementet i samhandling med Sametinget for tiden har under utarbeidelse.*

Begrunnelsen for Bivdus krav om representasjon i Fjordfiskerinemnda er for å ivareta rettighetshaverne i fiske i sjøsamiske områder, slik at deres rett til høsting og bruk av marine ressurser i sine nærområder kan videreføres og utvikle samisk kultur, næring, språk og samfunn, noe befolkningen i disse områdene alltid har gjort fra de eldste tider.

Det nye styret i Bivdu følger opp denne saken.

<sup>7</sup> jf. deltakerloven § 21, siste ledd

<sup>8</sup> jf. Innlandsfiskeloven



E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

### Bivdu – standpunkter og oppgaver

Styret i Bivdu har i perioden 2021-23 gjennomført ulike oppgaver med saksbehandling av hørings saker innen fiskeri (hvitfisk og laks), for å sikre næring, bosetting og kultur i distriktene, og da spesielt i sjøsamiske områder<sup>9</sup>:

- Bivdu etablerer sin rett til konsultasjon med statlige-, fylkeskommunale og kommunale myndigheter (jf. Sameloven § 4.2 *Konsultasjon*), der lokale fiskere i sjøsamiske områder er beskyttet av internasjonal rett (jf. SP 27).
- Retten til fiske i sjøsamiske områder skal sikres gjennom en fiskereid fjord- og kystflåte, for på denne måte å skape vekst i distriktene der fisken fiskes.
- Retten til fiske for fjord – og kystflåten er helt avgjørende for utvikling av samfunn, kultur, næring og sysselsetting, slik at fiskeflåten og landindustrien sikres.
- Rekruttering i flåten og jevnlig levering av fersk fisk av høy kvalitet til landindustrien.
- Fiskerettigheter og fiskekvoter må tilbakeføres til de fiskere og eventuelle lokalsamfunn, som mistet sine rettigheter i 1990. I tillegg må det gis rom for at lokale fiskere får fiske på de artene som til enhver tid er i nærrområde.
- Vi ønsker å sikre en bærekraftig høsting av kystnære fiskebestander gjennom områdebegrensninger som reguleres ut ifra båtenes størrelse (lengde/brutto registertonn (brt.)), type og mengde redskaper som sikrer fiske i eksisterende og nyrekrutteringen.
- Kvotene skal tilhøre distriktene og områdene der fisken har sin naturlige tilhørighet og fiskerne i disse områdene har romslige og tilstrekkelige kvoter som tilhører området.
- Kjøp og salg av kvoter må opphøre, og sjarkkvoter som i tiden etter 1990 er flyttet over på større båter må tilbakeføres til gruppen den kom fra.
- Båter og kvoter under 11 meter holdes fri for strukturering.
- Fartøyene bør reguleres etter faktisk lengde / brt. i stedet for hjemmelslengde. Strukturkvotene må falle tilbake til de grupper hvor de ble tatt fra, som tidligere bestemt.
- Fiskere på blad A må kunne få fortsette sitt fiske etter fylte 75 år.
- Sjølaksefiskenes rett til laksefiske må tilbakeføres, slik at fangstfordelingen mellom elv og sjø blir som tidligere (30/70 %).
- Sjølaksefiskerne er også rettighetshavere til fangst av Stillehavslaks.

---

<sup>9</sup> • Bivdu anser sjøsamiske områder fra å gå fra grensen mot Russland og ned til Trondheimsfjorden.

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

### Andre arbeidsoppgavene i perioden 2021-2023

I tillegg til konsultasjoner med Klima- og Miljødepartementet, Miljødirektoratet, Statsforvaltningen, fylkeskommuner og kommuner, har Bivdu også gjennomført arbeidsoppgaver av ulik slag. I dette arbeidet er målsetting å ivareta våre medlemmers rettigheter og interesser. I perioden 2022-2023 har styret gjennomført etableringer og saksbehandling som på sikt vil bygge opp Bivdu til en organisasjon som i tillegg til å ivareta sine medlemmers rettigheter i høringssaker også deltar i det offentlige ordskifte der rettighet til fiske, fangst og arealspørsmål er tema. Her kan nevnes saker som:

- Avlevert et kollektivt krav ovenfor Finnmarkskommisjonen om rett til fiske i Tanafjorden og Porsangerfjorden for de som bor i kommunene som grenser til fjorden (jf. Finnmarksloven § 29).<sup>10</sup>

Merk:

Finnmarkskommisjonen vil med tiden også åpne opp for behandling av slike krav i alle fjordene i Finnmark, og her vil Bivdu følge opp befolkningens rettmessige og kollektive krav til fiske i fjorden hvor de bor (jf. Finnmarks-loven § 29).

- Bivdu har søkt om deltakelse i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon for å få bedre innsyn i kommisjonens arbeid, samt delta i de beslutninger som her fattes, noe som ville bedre Bivdus mulighet til ivaretagelse av sjøsamiske interesser. Dessverre har ikke Bivdu fått mulighet til å delta i kommisjonens arbeid.
- Bivdu har gitt innspill til forandring av Deltakerloven for 2022 og 2023.
- Bivdu har gitt innspill til Manntallsforskriften for 2022 og 2023
- Bivdu har gitt innspill til Fiskeridirektoratet om økning av fiskekvoten i åpen gruppe torsk og kystfiskekvoten i både 2022 og 2023, noe Fiskeridirektoratet også har fulgt opp.
- Bivdu har fremmet innspill til Fiskeridirektørens høringsforslag om fiske av kongekrabbe i kvoteregulert område i 2022 og i 2023.
- Bivdu vil gjennom sin deltakelse i Reguleringsmøtet følge opp med innspill og forslag til Fiskeridirektørens forslag til fiske. Imidlertid er dette avhengig av om Bivdu får gjennomført konsultasjon med Fiskeridirektoratet på en ordentlig og god måte.
- Bivdu har i 2021-2022 gjennomført konsultasjoner og møter med Klima- og miljødepartementet (KLD) i saker som angår sjølaksefiske og i fiske av stillehavslaks.
- Bivdu deltar sammen med Møreforskning og en del andre aktører i et 2-årig forskningsprosjekt «Pukkellaks som ny ressurs i Norge», samtidig som en ønsker å begrense spredning og oppgang av stillehavslaks i norske elver og vassdrag (eks.Tana)
- Bivdu har det siste halvåret hatt god og jevnlig kontakt med Tana Fiskeriforvaltning (TF) om forvaltning og fiske av laks og stillehavslaks.

<sup>10</sup> § 29.Finnmarkskommisjonen

*Det opprettes en kommisjon (Finnmarkskommisjonen) som på grunnlag av gjeldende nasjonal rett skal utrede bruks- og eierrettigheter til den grunnen som Finnmarkseiendommen overtar etter § 49. Kommisjonen skal også utrede krav om kollektive eller individuelle rettigheter til fiskeplasser i sjø- og fjordområder i Finnmark dersom noen med rettslig interesse i en avklaring krever det.*

E-post: [post@bivdu.no](mailto:post@bivdu.no).  
Org.nr. 992 876 875  
Kontaktperson:  
Inge Arne Eriksen, tel. 915 20 202

Besøk- og kontoradresse:  
Kunnskapsparken, Markedsgt. 3, 9510 ALTA  
Postadresse:  
Rødsvingelveien 35, 9516 ALTA

- Av intern organisering kan nevnes etablering av nettside, etablering og drift av kontor i Alta, økonomisk anliggende, verving av medlemmer o.l.
- Bivdu har hatt møter med politiske partier og representanter på Stortinget og Sametinget.
- Bivdu har konsultasjon (jf. Sameloven § 4-2) med Troms og Finnmark fylkeskommune i oppfølging av oppdrettsetablering i sjøsamiske områder.
- Bivdu har og er representert i arbeid vs.:
  - o Nærings- og fiskeridepartementets referansegruppe for ny stortingsmelding om kvotesystemet – våren 2022.
  - o Havbruksutvalgets referansegruppe (2022/2023).
  - o Arbeidsutvalg for marin verneplan i Nord-Norge (2022/2023) –(Andfjorden) som gjennomføres av Statsforvalteren i Nordland og Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Bivdu har i 2022 og 2023 hatt møte med Sjømat Norge og diskutert ASC-kriteriene (vs. urfolk) ved etablering og drift av oppdrett i et urfolksområde hvor det drives kommersielt og kulturelt fiske.

- o ASC-kriteriene innen lakseoppdretterne har som mål å få alle anlegg sertifisert etter ASC Salmon Standard - urfolkskriterier.
- o Urfolkskriteriet i ASC Salmon Standard er basert på ILO-konvensjon 169 og hvor samtykke fra urfolk i området er et bærende fundament for oppdrett.

Det nye styret i Bivdu følger opp disse og nye saker.

#### Bivdu – Internasjonalt arbeid

Bivdu vil delta aktivt innen internasjonal fiskeforvaltning, og delta når det skal forhandles om kvoter og når handelspolitiske spørsmål skal diskuteres. Dette gjelder også i forvaltning av laks og annen anadrom fisk (eks. stillehavslaks i norske farvann).

I dette arbeidet vil Bivdu oppsøke folkegrupper og miljø i andre land, for å høste erfaringer og evt. få råd om hvordan en best kan ivareta urfolksinteresser (samiske) i Norge, og med det bidra til et bærekraftig fiske også for de kommende generasjoner.

Bivdu var representert med to personer på en internasjonal samling for laksefiskende urfolk i Vancouver, Canada i dagene mellom 1. til 4. oktober 2022. Bivdu er svært tilfreds med deltakelsen, og særlig den muligheten dette skapte når det gjaldt å høre hvordan andre urfolk i verden opplevde reguleringer og forvaltning av laksen i sine områder, noe som også minnet svært om de forholdene som Bivdu møter i sitt sjølaksefiske i Norge. Det kan nevnes at Bivdus deltakelse på konferansen i Canada også hadde en utløsende effekt på saken og den rettslige stevning av staten v/Klima- og Miljødepartementet som Bivdu avleverte den 16. august 2023.

#### Bivdu – En pådriver for et miljøvennlig fiske.

Bivdu ønsker å være en pådriver for et miljøvennlig fiske - i både sjø og elv - der en tar hensyn til både lokal kunnskap, rettighetshavere, redskap, bruk av drivstoff, nye metoder og effektivisering av fisket i et langsiktig, bærekraftig og urfolksmessig perspektiv.

# Bivdu

Årsmøtet 9. september 2023.

## Årsmøtesak Sak 04/2023

Tilbakeføring av saltvannsfiskeretten til befolkningen i samiske områder.

### Forslag til vedtak:

1. *Årsmøtet i Bivdu anerkjenner befolkningen i sjøsamiske områder sin hevdvunnen rett til saltvannsfiske som er opparbeidet gjennom alders tids bruk, kultur og hevd som må anerkjennes og respekteres også i h.h.t. urfolksretten, og ligge til grunn for all lovgivning og offentlig forvaltning i Norge.*
2. *Årsmøtet ber styret om å bringe på det rene (undersøke) om befolkningens rett til fiske i havet i sjøsamiske områder følges opp på en god måte av lovgiver og i forvaltning, i henhold til de ovennevnte rettsprinsippene.*
3. *Årsmøtet ber styret legge frem utredningen (i punkt 2) for et seinere årsmøte, slik at medlemmene kan ta stilling til om det er grunnlag for Bivdu – som representant for fiskeribefolkningen i sjøsamiske områder – å reise sak mot staten v/ Nærings- og Fiskeridepartementet, for å få slått fast retten til fiske og tilbakeføre befolkningens hevdvunne rettigheter til saltvannsfiske i samiske områder – slik det i sin tid ble konkludert med av Kystfiskeutvalget.*

### Bakgrunn for saken:

Lokalbefolkningen i de sjøsamiske områdene har gjennom flere hundre års dominans og delvis eksklusiv bruk, opparbeidet seg rettigheter til fiske i sjøen i de samiske områdene. Dette er en sterk og utbredt rettsoppfatning blant befolkningen, og er understøttet av forskning og utredninger gjennom mange tiår, samt et enstemmig Kystfiskeutvalg i 2008, sammensatt av de fremste ekspertene i landet.

Det er påviselig at fjordfisket til dels utelukkende har vært utøvd av fjordbefolkningen helt frem til utpå 1900-tallet, og historisk har vært ansett som en eksklusiv rett. Dette med unntak av russere og muligens kvener etter hvert, som tok del i fisket på en måte som må anses som en form for tålt bruk fra lokalbefolkningens side. Fisket har vært bærekraftig og stabilt all den tid de lokale hadde styringen både over forvaltning og beskatning. I takt med økt tilstrømming av tilreisende fiskere oppstod det trengsel på fiskefeltene og overbeskatning av fiskeressursene (sild, lodde, torsk o.l.), noe som medførte massivt protestert fra fiskere ovenfor nasjonale myndigheter. Dette vitner om en sterk og utbredt rettsoppfatning om lokal fiskerett, og om lokal avhengighet til fiskeressursene, og om et overgrep fra den norske stat gjennom sin velsignelse av både overbeskatningen og fortrengingen av de lokale rettighetshaverne.

Lokale fiskerettigheter har vært en alminnelig regel i Norge, godt bevist i fiskerisaken mot England fra 1951, der Norge vant fram mot England ved domstolen i Haag, nettopp på grunnlag av disse lokale fiskerirettighetene <sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> Kystfisket i Finnmark – en rettshistorie av Kirsti Strøm Bull, Universitetsforlaget, Oslo (2011)

Havforskningsinstituttet i Bergen var det allerede på dette tidspunktet gitt opplysninger fra Havforskningsinstituttet i Bergen<sup>2</sup> om at dette var en forbigående situasjon (en bølgedal), og at situasjonen allerede i 1991-92 ville være bedret og på riktig vei oppover. Dette hadde sammenheng med at de store årsklassene av 3-åringer i 1983 og 1985 ville komme inn i fisket, noe som også senere stemte.

Lukkingen av torskefiskeriene i 1990 fikk store konsekvenser for sjarkene og de mindre fartøyene, da svært mange av disse ble utestengt fra fisket, og ble avspist med små og uforutsigbare kvoter. Dette var et alvorlig brudd på de opparbeidede rettighetene, samt et alvorlig angrep på den sjøsamiske kulturen. Svært mang – og i enkelte områder nesten alle – ble tvunget til å avslutte sitt fiske og flytte fra bygdene der de alltid har bodd, og levne forutsetningene for videreføring av samisk kultur. Det materielle kulturgrunnlaget for sjøsamisk kultur ble stengt for sjøsamene, og overført til utenforstående. Dette overgrepet fra statens side ble aldri rettet opp.

Selv etter at torskebestanden – den som var selve årsaken til at allmenningen ble stengt – viset en sterk vekst i årene etter 1990, fikk aldri de som mistet sin rett til fiske i 1990 tilbakeført denne retten. I dag er det to muligheter for å kunne startet og drive et kulturbasert fiske (ordinært fiske): 1) kjøpe båt med kvote, eller 2) kjøpe båt og fiske på en liten båtkvotest i åpen gruppe samt en enda mindre kvote som følge av avsetningen til Kystfiskekvote i sjøsamiske områder.

Ut fra nyere rettshistorien og praksis fra sedvanerett og alders tids bruk, vil Bivdu gjennom rettsapparatet arbeide for å få tilbakeført befolkningens rett til fiske for de som bor i sjøsamiske områder.

Når det gjelder befolkningens rett til fiske i sjøsamiske områder ut fra sedvanerett og alders tids bruk, vil Bivdu også ta opp lovligheten av dagens praksis ved etablering av oppdrettsanlegg og industri som fortrenger fjordfiskerne fra deres tradisjonelle fiskefelter.

Bivdu ønsker å bevare og utvikle fisket som næring og kulturbærer i samiske områder med grunnlag i en avklart og trygg rettighetssituasjon for lokalbefolkningen

Befolkningen i samiske områder har over lang tid mistet sine rettigheter til fiske, og dermed både sin kulturbærende næring og sitt livsgrunnlag i sine tradisjonelle områder. Den sjøsamiske delen av den samiske befolkningen er særlig hardt rammet av både fornorskningen og av omfattende næringsmessig marginalisering som følge av statens styring gjennom lange tider. Dette kommer tydelig fram i Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport<sup>3</sup>, lagt fram i år (s. 582):

*Riksrevisjonens rapport om kvotesystemet i kyst- og havfiske fra 2020 vurderte ikke oppfølgingen av de samepolitiske forpliktelser som kommer til uttrykk i havressursloven og deltakerloven. Heller ikke kvote- politikkenes konsekvenser for sjøsamiske eller kvenske lokalsamfunn ble vurdert, hverken med tanke på muligheten for næringsutvikling, og hvilken rolle fiskeri spilte for opprettholdelse av bosetting, lokale språk og kultur.*

Dette er et faktum som både legger et stort ansvar for gjenopprettende tiltak fra statens side, og et stort ansvar for at dette arbeidet tillegges høy prioritet. Bivdu, som har som mål å ivareta befolkningens rettigheter i sjøsamiske områder, fremmer derfor søksmål mot staten v/ Nærings- og Fiskeridepartementet om tilbakeføring av fiskerettigheter som befolkningen i sjøsamiske områder har tapt både med begrunnelse i oppbygging av ulike fiskebestander.

<sup>2</sup> Jf. Møtereferatene fra Reguleringsrådet i Bergen i tidsrommet 1990-1992.

<sup>3</sup> Rapport til Stortinget fra Sannhets- og forsoningskommisjon, Dokument 19 (2022–2023) - Sannhet og forsoning – grunnlag for et oppgjør med fornorskingspolitikk og urett mot samer, kvener/norskfinner og skogfinner. Avgitt til Stortingets presidentskap 01.06.2023

Dette er ikke til hinder for at statens reguleringer av fiskerierne som ledd i å sikre bærekraftige fiskebestander. Disse reguleringene må likevel sikre lokalbefolkningens rett til fiske, slik at forvaltning av sjøarealer og økosystemene i havet ikke medfører et innhugg/inngrep i det rettighetsbaserte fisket, eller at det skjer en omfordeling av tilgangen til fisket der rettighetshaverne blir forfordelt.

## Faglig bakgrunn

### **Regulering og lukking av torskefiskerierne i Norge, skapte en total ny situasjon for de som bor og ønsker å drive fiske i sjøsamiske områder, som eneyrke eller i kombinasjon med annen næring, for å kunne leve av dette.**

Befolkningen i sjøsamiske områder har helt frem til 1990 kunne starte å fiske etter torsk og andre lokale fiskearter i sine områder (åpen allmenning). I 1989-1990 var kvotene på torsk historisk lave som følge av dårlig vekst i bestanden, kaldt klima og mulig overfiske til havs. Til tross for nevnte forhold så var 3-årsklassen for torsk i både 1983 eksepsjonelt stor. Dette skapte både optimisme og tro på at en f.o.m. 1991 ville få gode fangster når disse årsklassene kom inn i fisket, noe også Havforskningsinstituttet i Bergen bekreftet.

Etter lukkingen av allmenningen i 1990 ble det innført ulike reguleringsgrupper som bygget på båt lengde der de store båtene fikk tildelt mye større kvoter enn hva en liten båt fikk. Ved innføring av kvoter ble det også lagt til grunn et «aktivitetskrav» som bygget på at en må ha fisket en viss mengde torsk (3 tonn) for å få tildelt kvote i lukket gruppe (gruppe I). Alle andre fikk tildelt en kvote i åpen gruppe (gruppe II) som var svært mye mindre.

Disse tildelingskriteriene førte til at svært mange sjarkfiskere i sjøsamiske områder mistet sin fulle rett til fiske, og fikk en liten kvote som igjen førte til at svært mange fjord- og kystfiskere sluttet som fiskere og flyttet fra sine bygder. Dette resulterte i at når den sterke 1983-årsklassen kom inn i fisket i 1990 – og havet var fult av fisk og kvotene gikk oppover utover på 1990-taller - så var retten til fiske for befolkningen i sjøsamiske områder så begrenset at en vanskelig kunne leve av sitt fiske, og derav mange som også hadde avsluttet sitt fiske.

Dette førte også til at en historisk trend var brutt, nemlig at en fisket mye i gode tider for så å tære på dette overskuddet i dårlige tider.

Mange sentrale politiske partier, instanser, organisasjoner og enkeltpersoner hevder at denne reguleringsformen som ble innført i 1990-1992 var et «genialt godt påfunn» for fiskeri Norge, mens få eller ingen bryr seg om ulempen reguleringene skapte der mange fiskerne i sjøsamiske mistet sin hevdvunne rett til fiske og sin levevei. Dette gjorde også at de eldre fiskerne frarådet ungdommen til å bli fiskere, og de mente at det var bedre å få en jobb i byen.

Denne omfordelingen av fiskerettigheter har også hendte i nyere tid (2000-2023) og da i fiske etter kongekrabbe i Øst-Finnmark. Her mistet 46 små fiskere med båtene u/6 meter sin rett til av kongekrabbefiske. Senere (i 2021) ble krabbefiske i dette området åpnet for krabbefiskere fra Vest-Finnmark og deltakelsen økte med ca. 350 fartøy, uten å åpne opp for å gi tilbake retten til de 46 fiskerne som tidligere hadde mistet sin rett til fiske (kvote).

Senere vet vi at det har gått fra galt til verre når det gjelder bosetting og fraflytting fra sjøsamiske fjord- og kystområder. Kvotene er nå blitt fritt omsettelige uten bindinger til oen område, noe som fører til at de som i dag har penger kan kjøper kvoter og båter i lukket gruppe. Før eller senere vil alle

kvotene vare solgt ettersom det i dag er en gjeldende regel om at ingen personer over 75 år kan eie en kvote i lukket gruppe.

Følge av denne regelen er at ingen fiskere som er registret i fiskerimantallet på blad B og som er over 75 år kan eie en kvote. Og en fisker som har vært registret i fiskerimantallet på blad A å fisker i åpen gruppe, mister sin rett til fiske ved fylte 75 år selv om fiskeren ønsker å fortsette sitt yrke og hun/han har god fysisk og psykisk helse.

Disse reglene har som følge over tid (20-40 år) at kvotene blir samlet av de som har kapital - og som sjelden er bosatt i sjøsamiske områder – blir å eie og drive norske fiskerier. I tillegg så har vi sett at kvotene på de små båtene gjerne kjøpes opp og flyttes over til større fartøy som sjelden eller aldri er eid av personer som bor i fjordene.

Ifølge referat fra Reguleringsrådets møte i Bergen den 10. og 11. desember 1990 (s.14) sluttet alle høringsinstansene seg til Fiskeridirektoratets forslag til deltakelsesvilkår for fartøy- og maksimalkvoteordningen. Det fremkommer videre at (sitat s. 14):

*«Hensikten med en deltakelsesbegrensning er at de fartøy som får delta i et fartøykvoteregulert fiske skal få et driftsgrunnlag de fleste kan «leve av».*

Vilkårene for å delta i dette fartøykvoteregulert fiske var at:

- Fartøyet må være over 8 meter lengste lengde (også forslag om 9 meter)
- Eier må være ført på blad B i fiskerimantallet
- Fartøyet må i 1990 ha vært med i fartøykvoteordningen og deltatt i torskefiske i 1989 eller 1990.

I møtereferatet til Reguleringsrådet i Bergen den 10. og 11. desember 1991 (s. 7) ble det for perioden 1982-1992 framlagt følgende beregnet størrelse for totalbestand, gytebestand og ungfiskbestand og prognoser for utviklinga frå 1992 til 1997 (kvantum i tusen tonn):

<u>År</u>	<u>Totalbestand</u>	<u>Gytebestand</u>	<u>Ungfiskbestand</u>
1982	939	371	568
1983	791	324	437
1984	913	270	643
1985	1014	200	814
1986	1292	173	1119
1987	1115	152	963
1988	809	161	648
1989	874	172	702
1990	980	327	653
1991	1222	571	651
1992	1234	591	643
1993	1348	582	766
1994	1605	566	1039
1995	1854	613	1241
1996	2141	701	1440
1997	2370	938	1432

Ifølge denne tabellen ser en at totalbestanden for torsk er lavest i 1988, men vokser raskt i årene. Gytebestanden har sitt laveste nivå i 1987, men viser også en vekst i årene etter dette. Særlig stor vekst i gytebestanden har det vært etter 1987. Den samme trenden viser seg i vekst av ungfiskbestanden, der denne bestanden har variert litt først i måleperioden med en lav bestand i 1992 på 653 tusen tonn. Deretter vokste ungfiskebestanden raskt utover 1990-årene. Ifølge referatet fra Reguleringsrådet i desember 1992 var det positivt omtalt av både veksten som hadde vært og prognose som Havforskningen fremla i møtet.

Gytebestanden for Norsk arktisk torsk (NAC) i perioden 1986-1992<sup>4</sup> endret seg sterkt fra ca. 150 000 i perioden 1986-1989 til 880 000 tonn i 1992. Den raske økningen skyldtes i stor grad at 1983-årsklassen, som da var den dominerende årsklassen i bestanden, ble kjønnsmoden.

Gytebestanden falt til 540.000 tonn i 1995, for så å øke til 730.000 tom i 1997. Gytebestanden avtok som ventet fra 1997 til 1999, og er nå i 1999 beregnet til 574.000 tonn.

Ifølge rapporten fra Havforskningsinstituttet (HI) i 1999 synes alle årsklassene i perioden 1989-1992 å være middels gode eller over middels. Ifølge HI vil dette bidra til å holde bestanden på et middels godt nivå, selv om fangstuttaket også er høyt. HI mente videre at med en fornuftig beskatningsgrad (fiske) så vil disse årsklassene sikre en gytebestand som vil ligge på et relativt høyt nivå i flere år

---

<sup>4</sup> Se Rapporten «Havets ressurser 1999» fra Havforskningsinstituttet, Bergen.



framover. Disse opplysningen skapte optimisme og trygghet i fiskeriene, og at årene 1989 og 1990 med lite fisk ikke ville komme tilbake.

### **Samiske interesse - Reguleringsrådet**

På Reguleringsrådets møte den 20. september 1990 ble utredningen professor Carsten Smith hadde utført – på oppdrag for Fiskeridepartementet – om hvilken rettslig forpliktelse myndighetene er forbundet av ovenfor den samiske befolkning ved regulering i fiske, framlagt. Det var ingen i Reguleringsrådet som kommenterte saken, men i sin oppsummering forslo Fiskeridirektøren Viggo Jan Olsen, at «den beste farbare vei var å ta tilstrekkelig hensyn til de samiske interessene innenfor det generelle reguleringsopplegget». De øvrige representantene i Reguleringsrådet slutte seg til dette.

Av tilgjengelige referater fra Reguleringsrådet i perioden 1989 – 1992, er det ikke registret noen diskusjon om å tilbakeføre fiskerettigheter til personer/fartøy som mistet sine rettigheter som følge av gjennomføring av reguleringene i 1989-1991. Dette til tross for at torskbestandene – som var selve grunnlaget for innføring av kvoter og lukking av allmenningen – nå var kommet opp på et akseptabelt og høstbart nivå med gode utsikter.

Sametinget eller andre som representerte den samiske befolkning i de sjøsamiske områder, var ikke representert som deltakere på møtene i Reguleringsrådet:

- 3. mai 1989
- 20. og 21. september 1989
- 18. og 19. desember 1989
- 20. mai 1990,
- 20. september 1990,
- 10. og 11. desember 1990,
- 5. juni 1991
- 10. og 11. desember 1991
- 7. og 8. desember 1992.

### **Sametingets vedtatte innstilling til Fiskeridirektoratets høringsforslag i Regulering etter norsk-arktisk torsk med konv. redskap av 13.11.1989 (Sametinget sak 8/90)**

Sametingets uttalelse til reguleringssaken i 1990 (Sametingets sak 8/90) er ikke registret blant innkomne dokumenter som tilligger sakens behandling i Reguleringsrådet, og ei heller tatt med som dokument i Referatet fra Reguleringsrådets møtet.

Viser her til noen aktuelle punkter fra Sametingets vedtak i sak 8/90;

Møtebok 1/90 (s. 31)

*Fisken i Barentshavet er en nasjonal ressurs så lenge ressurs-situasjonen er slik at det er nok til alle. Dette er ikke tilfelle nå. Ilandføring av råstoff må derfor styres til de mest fiskeriavhengige distriktene. Sametinget sier seg derfor tilfreds med det vedtak det felles fylkestingsmøtet i Tromsø kom frem til at et reguleringsopplegg for 1990 må sikre en geografisk fordeling av torskekvoten. Likeledes at fangst tatt i norsk økonomisk sone utenfor landsdelen bør landes og videreføres her. Det må avgjørt til en sterkere binding av fangst og foredling til Nord-Norge for å kunne oppnå en*

*tilfredsstilt ende distriktsmessig fordeling av fiskerivirksomheten og derunder bidra til å bevare det bosettingsmønsteret en helst ønsker.*

Møtebok 1/90, 6.1 Flåten (s. 35)

*Svikten i torskebestanden betyr at vel- 2/3 av de fartøyer i Finnmark som deltok i torskefisket i 1988 ikke vil få egen torskekvote i 1990. Av den totale flåten i Finnmark vil- ca. 88% ikke få tildelt slik kvote. I tillegg er det anbefalt ingen kvote for hysefisket i 1990. Ingen hysekvote neste år vil ramme kystflåten like sterkt som den lave torskekvoten. Det er da innlysende at driftsgrunnlaget vil falle helt bort for store deler av flåten....*

Og

*Sametinget vil også overfor Fiskeridirektoratet peke på at det fremsatte reguleringsforslag for deltakelse i torskefisket for 1990 sterkt vil ramme fjordfiskerne. Mange fjord- og kystfiskere har de siste årene ikke hatt mulighet til å fiske det kvantum som direktoratet krever for å få adgang til deltakelse i torskefisket neste år. Den foreslåtte reguleringen vil slå geografisk uheldig ut og ramme enkelte fartøygrupper. For fjordfiskere som ofte kombinerer næringen med småbruk vil ikke kunne oppfylle de kriteriene som direktoratet foreslår for å delta i fisket.*

*Selinvasjon de siste 10-15 årene har gjort at mange fjordfiskere ikke har maktet å fiske nok for å komme i betraktning. Hvis reguleringene blir slik at de minste enhetene blir presset ut, vil Sametinget peke på at dette vil være i strid med intensjonen i sameloven og grunnlovparagrafen. For den kystsamiske befolkningen vil dermed ikke forholdene bli lagt til rette for å sikre samisk kultur og samfunnsliv. Det vil være dypt urettferdig at de som har drevet med konvensjonelle redskaper på fjordene, og som ikke er skyldig i fiskerikrisen, skal rammes hardest.*

Møtebok 1/90, 7.2 Langsiktige tiltak (s. 39)

For å bedre situasjonen på varigbasis er det nødvendig med helt gjennomgripende endringer i norsk ressursforvaltning – og fiskeripolitikk. Sametinget vil derfor oppsummere følgende ordninger som må innføres:

- en lovfestet økologisk høsting av havets ressurser.
- en lovfestet førsterett til tradisjonelt fjord - og kystfiske.
- en lovfestet regional styring av ressursforvaltningen.
- at Sametinget får medinnflytelse i regional ressursforvaltning.
- at Sametinget får plass i reguleringsrådet.
- at kombinasjonsbrukerne sikres lovfestet rett i fiskerisammenheng.
- at det utarbeides bruksplaner for fjordområdene.

## Rettslig grunnlag for Bivdus rettighetskrav.

Bivdus rettighetskrav vil ha sitt grunnlag i ordinære nasjonale tingsrettslige regler om historisk bruk, og vil i stor grad basere seg på samme rettsregler og vurderinger som Kystfiskeutvalget gjorde i NOU 2008:5 *Retten til fiske i havet utenfor Finnmark*.

Kystfiskeutvalget gjorde en grundig gjennomgang av fisket i Finnmark gjennom historien, og vurderte hvorvidt dette fisket hadde skapt rettigheter med grunnlag i nasjonale tingsrettslige regler. Slike rettigheter kan skapes gjennom *langvarig* og *eksklusiv bruk* for en viss personkrets (for eksempel folket ved en fjord), og ved at disse brukerne har vært av den oppfatning at de handler rettmessig, i såkalt *god tro*. I tillegg skal det ved samisk bruk ses hen til de internasjonale forpliktelsene som behandler urfolks rettigheter, for å sikre at den norske rettsanvendelsen klarer å tilpasse seg samiske forhold.

Kystfiskeutvalget foreslo en egen finnmarksfiskelov som tar utgangspunkt i samenes og andres opparbeidede rettigheter til fiske og fiskeområder, og Stortinget har gjennom vedtakelsen av § 29 første ledd annet punktum i Finnmarksloven<sup>5</sup>, erkjent at slike rettigheter kan foreligge (sitat:

*«Det opprettes en kommisjon (Finnmarkskommisjonen) som på grunnlag av gjeldende nasjonal rett skal utrede bruks- og eierrettigheter til den grunnen som Finnmarkseiendommen overtar etter § 49. Kommisjonen skal også utrede krav om kollektive eller individuelle rettigheter til fiskeplasser i sjø- og fjordområder i Finnmark dersom noen med rettslig interesse i en avklaring krever det»*

Bestemmelsen sier at Finnmarkskommisjonen skal utrede rettighetskrav i sjø, og er en oppfølging av Kystfiskeutvalgets lovforslag.

Kystfiskeutvalget foreslo en enerett til å fiske i fjordene for beboere rundt den aktuelle fjorden, som lød som følger: «Folk som er bosatt ved den enkelte fjord har retten til fiske i denne fjorden (fjordretten).» (§ 3). Retten var foreslått som en enerett for folket ved den enkelte fjord, og var basert på det historiske fisket i fjordene og lokale rettsoppfatninger kombinert med folkerettens regler om urfolk og minoriteter. Senere er det kommet mer rettspraksis fra både nasjonale domstoler og internasjonale organer, som vil underbygge vårt krav. De senere års rettskartlegginger i Finnmark gjennom Finnmarkskommisjonen og de øvrige instansene utgjør også viktige rettskilder.

Fiskerisaken mot England, der dom falt ved domstolen i Haag i 1951, er en viktig rettskilde i denne saken. Der vant Norge fram nettopp med grunnlag i lokalebefolkningens eksklusive rett til fiske i sine nære områder. et fiske som utviklet regler som avvek fra romerrettens lære om fritt hav.

**Bivdu vil her bemerke at fjord- og kystfiskerne aldri har gitt avkall på sine opparbeidede rettigheter!**

### Utdrag / henvisninger

**For å belyse litt av problemstillingen i saken, så tas det her med noen relevante henvisninger fra sentrale dokumenter som berører samiske bruk og tilhørende rettigheter.**

---

<sup>5</sup> Lov om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark (Finnmarksloven), LOV-2005-06-17-85

## **Kystfiskeutvalgets utredning, NOU 2008:5 Retten til fiske i havet utenfor Finnmark.**

### 1.1.3 Retten til fiske i havet utenfor Finnmark (s. 14)

*«Folk som er bosatt ved fjordene og langs kysten i Finnmark har rett til fiske i havet utenfor Finnmark. Grunnlaget for denne retten er historisk bruk og folkerettens regler om urfolk og minoriteter. Retten gjelder uavhengig av myndig hetenes fiskerireguleringer. Utvalget foreslår at denne retten gjennomføres ved en egen lov»*

### 1.1.4 Lov om retten til fiske i havet utenfor Finnmark (s. 14)

*«Utvalget foreslår en egen lov om retten til fiske i havet utenfor Finnmark (finnmarksfiskeloven). Lovens hovedformål er å fastslå retten til fiske i fjord- og kystfarvann utenfor Finnmark. Formålet er videre å legge til rette for at fiskeressursene for valtes på en bærekraftig måte til beste for innbyggerne i fylket, og særlig som grunnlag for sjøsamisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv»*

### 1.1.5 En anerkjennelse av retten til fiske i fjord- og kystfarvann i Finnmark (første avsnitt) (s. 14)

*«Utvalget er kommet frem til at folk som er bosatt ved fjordene og langs kysten i Finnmark, på grunn lag av historisk bruk og folkerettens regler om urfolk og minoriteter, har en rett til fiske i havet utenfor Finnmark. Retten skal gjelde for alle folkegrupper i Finnmark»*

Og (siste avsnitt)

*«Retten skal kunne gjøres gjeldende overfor fiskerimyndighetene. Dersom myndighetene må sette begrensninger i fisket av ressurs hensyn, skal retten til fiske i tilstrekkelig grad bli gjennomført ved kvoter eller tillatelser. Ved fastsettelsen av slike kvoter og tillatelser skal det legges vekt på at det materielle grunnlag for sjøsamisk kultur og annen kystkultur i Finnmark blir sikret»*

### 1.1.6 Retten til fiske i fjordene (fjordretten) (første avsnitt) (s. 14)

*«Det fremgår av den historiske utredning at folk ved fjordene har hatt en særstilling til fiske i den enkelte fjord gjennom tidene. Når fiskere fra andre områder har utnyttet fjordressursene i større utstrekning, og særlig om det har skjedd med aktive redskaper, har de blitt møtt med motstand fra fjordfiskernes side»*

### 1.1.7 Retten til fiske utenfor fjordene (s. 14)

*«Utenfor fjordene er det i hovedsak klart at finnmarksfiskerne ikke har hatt noen sedvanemessig særstilling. Også fiskere som kommer fra områder sør for Finnmark, har gjennom århundrer tatt del i det kystfisket som har foregått utenfor fjordene. Disse fremmedfiskerne har ikke bare vært konkurrenter til fiskerne fra Finnmark. De har også vært viktige for Finnmark økonomisk sett, først og fremst gjennom deres betydelige leveringer av fisk til landbasert virksomhet i Finnmark, men også ved bosetting. Utvalget foreslår derfor å lovfeste at de har samme rett som Finnmarks egne fiskere til fiske utenfor fjordene»*

### 1.1.12 Statens ansvar for ressurser til Finnmark fiskeriforvaltning (s. 15)

*«Utvalget foreslår lovfestet prinsippet om statens ansvar for å bevare og sikre det materielle grunnlag for sjøsamisk kultur og annen kystkultur i Finnmark. Staten skal tilføre Finnmark*

*fiskeriforvaltning ressursar, i form av kapital, kvoter eller fisketillatelse, slik at dette kulturgrunnlaget sikres»*

**Prop. 70 L (2011–2012) Endringar i deltakerloven, havressurslova og finnmarksloven (kystfiskeutvalet).** En oppfølging av gjennomførte Fiskeridepartementet.

I oppfølgingen av Kystfiskeutvalgets arbeid i NOU 2008:5 ble Prop. 70 L (2011–2012) Endringar i deltakerloven, havressurslova og finnmarksloven, utarbeid og stadfesta ved kongen i statsråd. Her er noen sitat av departementets standpunkter:

12.3.3.1 Vurdering av fjordretten (s. 103)

*Departementet kan ikkje sjå at det eksisterer nokon eksklusiv rett til fiske for dei som bur langs fjordane, korkje i Finnmark eller i andre fjordar langs kysten. Den bruken fjordbefolkninga i Finnmark eller andre stader langs kysten har hatt, kan ikkje gje grunnlag for ein allmenn rettsregel om at dei som bur langs fjordane i Finnmark har ein særleg rett til å fiske i sin fjord, jf. vurderingane i kapittel 11. Det er i tillegg vanskeleg å sjå for seg at den bruken utvalet har kartlagt, skil seg frå den bruken lokalbefolkninga har utøvd langs heile kysten i ein eller annan historisk periode.*

*Departementet meiner difor ein fjordrett ikkje kan byggjast på historisk bruk eller anna sedvanerettsleg grunnlag. Det betyr at det ikkje er grunnlag for å etablere ein eksklusiv rett til fiske i fjordane i Finnmark eller i andre fjordar for dei som bur langs fjorden.*

12.7.4 Forbod mot fiske innanfor fjordlinjene for fartøy over 15 meter (114)

*Departementet kan som nemnt ikkje sjå at det eksisterer nokon rett til fiske for dei som bur langs fjordane, korkje i Finnmark eller i andre fjordar langs kysten, og departementet ser heller ikkje at det er tenleg å avgrense hausting frå framandfartøy i fjordane gjennom ein eksklusiv rett til fiske i fjordane for lokale fartøy.*

12.3.2 Vurdering av ein kollektiv rett til fiske for alle i eit område (s. 102)

*Departementet kan ikkje sjå at det er nødvendig å innføre ein kollektiv rett til fiske for alle som bur i Finnmark og andre sjøsamiske område, for å medverke til å sikre det materielle grunnlaget for samisk kultur. Departementet kan heller ikkje sjå at det ligg eit slikt krav i folkeretten. Det kan vidare stillast spørsmål ved om ein slik kollektiv rett vil vere eit målretta verkemiddel dersom formålet er å styrkje den samiske kulturen.*

Og

*Staten sine plikter overfor samane som minoritet etter SP artikkel 27 er ei resultatplikt, og ikkje eit krav til at spesielle verkemiddel skal nyttast. Det avgjerande er at eventuelle tiltak medverkar til å styrkje sjøsamiske kyst- og fjordsamfunn. Departementet meiner det ikkje ligg eit krav om at det må innførast individuelle rettar i SP artikkel 27. Styresmaktene står difor relativt fritt i å velje om det skal innførast kollektive eller individuelle tiltak. Føreseigna gjev heller inga nærare rettleiing om korleis tiltak skal gjennomførast, inkludert kva for modellar som skal veljast, til dømes i høve til reguleringar av omsyn til ei berekraftig utnytting av dei aktuelle naturressursane.*

## Fosendommen - HR-2021-1975-S, (sak nr. 20-143891SIV-HRET)

Enstemmig dom i saken ble avsagt 11. oktober 2021 av Høyesterett i storkammer. Dommen dreide seg om grunnleggende samiske rettsoppfatninger kombinert med folkerettens regler om urfolk og minoriteter i forhold som angår reindrift. Sjøsamisk fiske er også en kulturnæring som samene i all kjent tid har drevet, og som da naturlig ligger omfattes av den samme bruks- og rettsvern som ligger til grunn for Fosendommen. Noen aktuelle sitat fra dommen (s. 24):

### Avsnitt 124

Ordlyden i artikkel 27 åpner i utgangspunktet ikke for at statene kan foreta en interesseavveining mellom urfolks rettigheter og andre legitime formål. Rettighetene fremstår som absolutte, likevel slik at de kan fravikes ved en nasjonal krisesituasjon, jf. artikkel 4. Artikkel 27 skiller seg her fra en rekke andre rettighetsbestemmelser i SP, blant annet artikkel 12 om retten til bevegelsesfrihet, artikkel 18 om tros- og religionsfrihet, artikkel 19 om ytringsfrihet og artikkel 22 om foreningsfrihet. Disse bestemmelsene åpner uttrykkelig for at statene på visse vilkår kan begrense rekkevidden, og det legges opp til en forholdsmessighetsvurdering. Det er heller ikke noe i ordlyden i artikkel 27 som tyder på at statene kan innvilges en skjønnsmargin.

### Avsnitt 125

Menneskerettskomiteen har i Ilmari Länsman mfl. mot Finland (CCPR-1992-511) slått fast at statene ikke har noen skjønnsmargin ved anvendelsen av artikkel 27. Om dette uttaler komiteen i punkt 9.4:

*«A State may understandably wish to encourage development or allow economic activity by enterprises. The scope of its freedom to do so is not to be assessed by reference to a margin of appreciation, but by reference to the obligations it has undertaken in article 27.»*

### Avsnitt 126

Videre presiserer komiteen i Ángela Poma Poma mot Peru (CCPR-2006-1457) punkt 7.4 at hensynet til økonomisk utvikling ikke kan undergrave rettighetene etter artikkel 27.

### Avsnitt 127

I tråd med dette heter det i NOU 2008: 5 Retten til fiske i havet utenfor Finnmark (side 252) at en majoritet i befolkningen ikke skal kunne begrense vernet etter artikkelen, og at statene ikke har noen skjønnsmargin. Tilsvarende uttaler Samerettsutvalget i NOU-2007: 13 A *Den nye sameretten side 195–196 at statene ikke har noen skjønnsmessig tolkningsmargin*. Utvalget fortsetter slik på side 196:

*«I denne relasjonen er det dermed tale om en absolutt rettighet, som beskytter minoritetene mot at flertallet begrenser deres rettigheter. Dette er en naturlig følge av begrunnelsen for bestemmelsen. Dens minoritetsbeskyttelse ville fort bli lite effektiv dersom flertallsbefolkningen skulle kunne begrense den ut fra en vurdering av sine legitime behov.»*

### Avsnitt 128

Utvalget følger opp dette i oppsummeringen av rettstilstanden på side 210 ved å fremheve at rettighetene etter artikkel 27 har et «absolutt preg». Også i juridisk teori er det lagt til grunn at rettighetene etter bestemmelsen er absolutte, og at det ikke åpnes for noen skjønnsmargin eller forholdsmessighetsvurdering. Jeg viser til Skogvang, Samerett, 3. utgave, 2017 side 174, Nowak's

CCPR Commentary, 3. utgave, 2019 side 833–834 og Åhrén, Indigenous Peoples' Status in the International Legal System, 2016 side 94.

#### Avsnitt 129

Det klare utgangspunktet må etter dette være at statene ikke innvilges noen skjønnsmargin etter SP artikkel 27, og at bestemmelsen ikke åpner for en forholdsmessighetsvurdering hvor andre samfunnsinteresser veies mot minoritetens interesser. Dette er en naturlig følge av begrunnelsen for bestemmelsen, da minoritetsbeskyttelsen ville blitt lite effektiv hvis flertallsbefolkningen kunne begrense den ut fra en vurdering av sine legitime behov.

**Samerettsutvalgets utredning om retten til og forvaltningen av land og vann i Finnmark (NOU 1997: 4 Naturgrunnlaget for samisk kultur), ble offentliggjort i januar 1997, kap. 30 s. 572. <sup>6</sup>**

#### Kap. 30. Sjøsamiske fiskerettigheter og kystzoneplanlegging av Synne Movik (s. 573)

I dette kapittelet utforskes spørsmål knyttet til samiske fiskerettigheter og hvordan samiske interesser blir håndtert i kystzoneplanlegging. Kystfiskeutvalgets argument om en grunnleggende rett til fiske for folk bosatt i Finnmark ble ikke anerkjent – i stedet ble det inngått kompromisser ved at eksisterende lovgivning ble justert for å vektlegge samiske interesser. Spørsmålet er hvordan slike interesser blir håndtert i lokal kystzoneplanlegging, når ulike interesser står mot hverandre.

#### 30.1 Sjøsamiske fiskerettigheter og kystzoneplanlegging (s. 573)

Kystsonene er i økende grad gjenstand for kryssende interesser, og konfliktnivået kan bli høyt mange steder<sup>7</sup>. Det er derfor nødvendig å forstå bedre hvilke interesser som vinner frem på hvilket grunnlag, og hvordan ulike interesser og rettigheter ivaretas gjennom planleggingsprosesser for kystområder. Havbruksnæringen har vokst raskt, og bruk av sjøarealer for f.eks. rekreasjon og småskalafiske kommer hyppigere i konflikt med mer kommersielle interesser.

Det er særlig konflikter knyttet til etablering av nye akvakulturanlegg. Disse flyttes stadig lenger nordover, blant annet pga. klimaendringer, og påvirker eksisterende lokale interesser – inkludert sjøsamisk fiske. I Nord-Norge har den samiske befolkningen vært i en historisk særstilling når det gjelder bruk av naturressurser.

Fra midten av 1800-tallet ble det øvet press på samene gjennom en aktiv «fornorskingspolitikk» som førte til en marginalisering av samisk identitet,<sup>8</sup> se også Eythórsson's bok om sjøsamene mer spesifikt<sup>9</sup>. Det er først i de senere tiårene at samenes kultur og livsgrunnlag har fått større anerkjennelse<sup>10</sup> og det er gjort flere utredninger for å kartlegge deres rettigheter. Samenes status som urfolk i henhold

<sup>6</sup> Hauge, K.B. & Stokke, K.B. (red.) (2021). Integrert kystzoneforvaltning. Planfaglege, samfunnsvitenskapelige og juridiske perspektiv. Oslo: Universitetsforlaget.

<sup>7</sup> Bjørn Hersoug og Jahn Petter Johnsen Kampen om plass på kysten: Interesser og utviklingstrekk i kystzoneplanleggingen Oslo: Universitetsforlaget, 2012, s. 13.

<sup>8</sup> Eidheim, Harald (1971) «Aspects of the Lappish Minority Situation» Oslo: Universitetsforlaget

<sup>9</sup> Eythórsson, Einar (2008) Sjøsamene og kampen om fjordressursene CállidLágádus, se s. 13–19.

<sup>10</sup> Ivar Bjørklund 'Sápmi: en nasjon blir til: Fremveksten av samenes nasjonale fellesskap. Tromsø museum: 2000.

til ILO-konvensjonen nr. 169 (ratifisert av den norske stat i 1990) pålegger staten visse forpliktelser overfor den samiske befolkningen, og konvensjonen gis forrang foran annen lovgivning<sup>11</sup>

Denne forpliktelsen forsterkes også gjennom FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter (SP) artikkel 27, som sikrer samene vern som en etnisk minoritet. Artikkel 27 beskytter sjøsamenes levevei gjennom fiske da dette er et grunnlag for, og et viktig element i, kulturutøvelsen<sup>12</sup>.

Plikten norske myndigheter har for å legge til rette for at samene kan sikre og utvikle samisk språk, kultur og samfunnsliv, følger også av Grunnloven § 108.<sup>13</sup>

---

<sup>11</sup> Menneskerettsloven av 21. mai 1999 nr. 30 § 3.

<sup>12</sup> Tamarapport 2016 – Sjøsamenes rett til sjøfiske, Norges institusjon for menneskerettigheter, 2016, s. 11–12.

<sup>13</sup> Tamarapport 2016 – Sjøsamenes rett til sjøfiske, Norges institusjon for menneskerettigheter, 2016, s. 10. og s. 11-12.



# Årsrapport 2022

Bivdu

Organisasjonsnr. 992 876 875

## Innhold:

### Årsregnskap

Resultatregnskap

Balanse

Noter

## Resultatregnskap pr 31.12. Bivdu

	Note	Regnskap 2022	Regnskap 2021
<b>Driftsinntekter</b>			
Annen driftsinntekt	0	369 671	186 054
Sum driftsinntekter		369 671	186 054
<b>Driftskostnader</b>			
Annen driftskostnad		528 725	188 887
Sum driftskostnader		528 725	188 887
Driftsresultat		-159 054	-2 834
<b>Finansposter</b>			
Annen rentekostnad		89	
Netto finansposter		-89	
Resultat før skattekostnad		-159 143	-2 834
<b>Skattekostnad</b>			
Årsresultat		-159 143	-2 834
<b>Overføringer og disponeringer</b>			
Overført annen egenkapital	1	-159 143	-2 834
Sum overføringer og disponeringer		-159 143	-2 834

## Balanse pr 31.12. Bivdu

	Note	Regnskap 2022	Regnskap 2021
<b>Anleggsmidler</b>			
Andre fordringer	2	22 658	2 808
Sum finansielle anleggsmidler		22 658	2 808
Sum anleggsmidler		22 658	2 808
<b>Omløpsmidler</b>			
Kundefordringer			53 079
Sum fordringer			53 079
Bankinnskudd, kontanter og lignende		54 016	47 476
Sum bankinnskudd, kontanter og lignende		54 016	47 476
Sum omløpsmidler		54 016	100 555
Sum eiendeler		76 673	103 363

## Balanse pr 31.12.

### Bivdu

	Note	Regnskap 2022	Regnskap 2021
<b>Egenkapital</b>			
Annen egenkapital	1	-83 965	75 178
Sum opptjent egenkapital		-83 965	75 178
Sum egenkapital		-83 965	75 178
<b>Gjeld</b>			
Leverandørgjeld		129 349	1 285
Annen kortsiktig gjeld		31 290	26 900
Sum kortsiktig gjeld		160 639	28 185
Sum gjeld		160 639	28 185
Sum egenkapital og gjeld		76 673	103 363


Alta 31.12.2022/23.08.2023

Bivdu

~~Bjarne Johansen~~

Styremedlem

*frøttkes reg  
for styret.*

  
Inge Arne Eriksen

Styreleder

- Stein Mauseth.

- Krossel Karlsen

*[Signature]*

- Svanhild Andersen

- Britt Irene M. Ring

# Noter 2022

Bivdu

Organisasjonsnr. 992 876 875

## **Note - Regnskapsprinsipper**

Årsregnskapet er utarbeidet i samsvar med regnskapslovens alminnelige bestemmelser samt god regnskapsskikk for små foretak.

## **Salgsinntekter og kostnader**

Inntektsføring ved salg av varer og tjenester skjer på leveringstidspunktet. Inntekter er vurdert til virkelig verdi av vederlaget, fratrukket merverdiavgift, returer og rabatter. Kostnadsføring skjer i samme periode som tilhørende inntekt.

## **Hovedregler for vurdering og klassifisering av eiendeler og gjeld**

### *Fordringer*

Langsiktige fordringer vurderes til anskaffelseskostnad med mindre virkelig verdi er lavere, og forventet tap ikke ansees å være av forbigående art.

Kundefordringer og andre kortsiktige fordringer vurderes til pålydende etter fradrag for forventet tap. Avsetning for tap gjøres basert på individuell vurdering av vesentlige kundefordringer. For øvrige kundefordringer gjøres det en uspesifisert avsetning for forventet tap. Andre kortsiktige fordringer vurderes individuelt.

### *Gjeld*

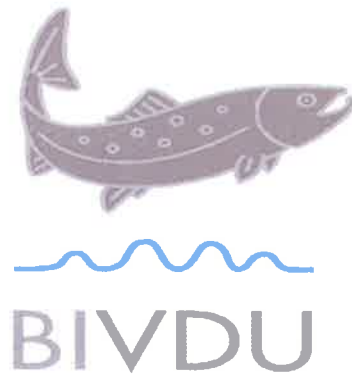
Langsiktig og kortsiktig gjeld er vurdert til nominelt beløp på etableringstidspunktet fratrukket avdrag og nedbetaling.

**Note 1 - Egenkapital**

	Aksjekapital	Overkurs	Annen innskutt egenkapital	Opptjent egenkapital	Sum egenkapital
<b>Egenkapital 31.12.2021</b>				25547	25 547
<b>Prinsippendringer og korrigeringer</b>					
<b>Egenkapital 01.01.2022</b>				25 547	25 547
<b>Årsresultat</b>				-159 143	-159 143
<b>Ordinært utbytte</b>					
<b>Tilleggsutbytte</b>					
<b>Ekstraordinært utbytte</b>					
<b>Mottatt konsernbidrag</b>					
<b>Avgitt konsernbidrag</b>					
<b>Kontantinnskudd</b>					
<b>Tinginnskudd</b>					
<b>Nedsettelse aksjekap. og overkurs</b>					
<b>Gjeldsettergivelse</b>					
<b>Kjøp av egne aksjer</b>					
<b>Salg av egne aksjer</b>					
<b>Gjeld konvertert til aksjekapital</b>					
<b>Andre endringer</b>					
<b>Egenkapital 31.12.2022</b>				-133 596	-133 596

**Note 2 - Fordringer**

<b>Fordringer med forfall senere enn ett år</b>	<b>2022</b>	<b>2021</b>
1390 Andre fordringer	22 658	2 808



### Vedlegg til årsmøtesak 05/23 - Regnskapet

Vedlagt følger årsrapport for 2022 for Bivdu. Sendte sms til Trond Einar angående kostnader for 2021 som ikke ble hensyntatt da, og derfor er med på 2022. Tenker at dette kan formidles muntlig til styret og under årsmøtet.

SMS fra Regnskapsfører den 23-08-2023 kl. 10.01:

Fikk tak i Jorunn og det manglet 3 fakturaer fra 2021 som var sendt til Bjarne. Disse har ikke jeg fått. Jeg tar de med på 2022 regnskapet ettersom 2021 er låst. Da vil altså kostnader på kr. 53.079,- hensyntas i 2022 men hører altså til 2021. Dette kan du merke deg ved fremleggelse på årsmøtet.

Mvh Sigrunn S. Bæhr.

# BIVDU

## Årsmøtesak 06/2023

### Forslag til Budsjett 2023.

Vi - Inge Arne Eriksen og Trond-Einar Karlsen - fremmet herved følgende forslag til budsjett:

#### Inntekter

Medlemskontingent	kr	100 000
Sametinget – Driftstilskudd	kr	300 000
Andre inntekter	kr	70 000
<b>Sum</b>	<b>kr</b>	<b>470 000</b>

#### Utgifter

Leie og drift av kontorlokale i Kunnskapsparken, Alta	kr	80 000
Utgifter til konsultasjoner	kr	90 000
Reiser og overnatting	kr	130 000
Oppfølging av årsmøtesak 04/2023	kr	90 000
– tilbakeføring av saltvannsfiskerettigheter til befolkningen i samiske områder		
Andre utgifter	kr	50 000
<b>Sum</b>	<b>kr</b>	<b>440 000</b>

<b>Overskudd i perioden 2023</b>	<b>kr</b>	<b>30 000</b>
----------------------------------	-----------	---------------

Lakselv den 9. september 2023

  
Inge Arne Eriksen

  
Trond-Einar Karlsen



# ÅRSMØTE I BIVDU 2023

09. september 2023

Lakselv Hotel

## Valgkomiteens innstilling v/leder Pål Jensen - valg av styre i Bivdu:

Styre:

Leder	Inge Arne Eriksen	Alta	På valg – 2023 -	Gjenvalg
Nestleder	Det velges ikke nestleder i 2023		På valg – 2023	ikke valg
Sekretær	Benedicte Karlsen	Storekorsnes	På valg – 2023	Velges for 1år
Kasserer	Trond-Einar Karlsen	Storekorsnes	Ikke på valg i 2023	
Styremedlem	Britt Irene Ring	Smørfjord	Ikke på valg i 2023	
Styremedlem	Olav Nordstrand	Skjånes	På valg – 2023	Gjenvalg
Styremedlem	Stein Mauseth	Kjøllefjord	På valg – 2023	Gjenvalg
Styremedlem	Peder Jensen	Bekkarfjord	Ikke på valg i 2023	
Styremedlem	Leif Gunnar Pettersen	Skjånes	Ikke på valg i 2023	

Storslett den 5. september 2023

Pål Jensen

Leder valgkomiteen

Sign.